

Mi lenne ha? - 5 kérdés, ami megújíthatná a Katolikus Egyházat

Évekig

Szerző: Vendégszerző (2020-01-15)

1 / 8 oldal | © Katolikus.ma

Jelen kiadvány tartalmául a Katolikus.ma cikke szolgál, mely a <https://katolikus.ma/mi-lenne-ha-5-kerdes-ami-megujithatnak-a-katolikus-egyhazat/> internetes címről származik. A cikket 2020-09-19 dátummal egy médiamissziós lelkiületű Tisztelt Olvasónk töltötte le, létrehozva a jelen pdf vagy papír alapú kiadást, akinek ez úton is köszönjük az ilyen formában történő terjesztést. Mindent Isten nagyobb dicsőségére!

vezetem a napi tevékenységeket egy több mint 50 fős csapattal egy nagy plébánián. Az egyik munkatársi megbeszélésen feltettem a kérdést, “mi lenne, ha”, s ez a kérdés megváltoztatta a tevékenységeinket. Megkérdeztem: “Mit csinálnánk másképp, ha nem abból indulnánk ki, hogy Jézus tanítványaihoz szólunk?” A kérdést követően megváltozott a szolgálatunk iránya.

A válaszok a szoba minden sarkából érkeztek, mindenki egyet értett, ami olyan ritka volt nálunk, mint a fehér holló. Egyetértettünk, hogy bátrabban kell evangelizálnunk. Ki kell nyilatkoztatnunk az örömhírt és válaszra hívnunk az embereket. Tanítványokká kell alakítani az embereket, anélkül hogy azt feltételeznénk, hogy ők már követik Jézust. Ez az evangelizációs modell a “mi lenne, ha” kérdéssel indult. Úgy vélem számos további “mi lenne, ha” kérdés van, amin el kellene gondolkoznunk és meg kellene válaszolnunk ezeket.

Öt “mi lenne, ha” kérdés, ami megváltoztathatja a katolikus egyházat!

Szerző: Vendégszerző (2020-01-15)

2 / 8 oldal | © Katolikus.ma

1. Mi lenne, ha a katolikusok bátran hirdetnék a teljes katolikus tanítást, szeretetből és nem azért, hogy szócsatákat nyerhessenek?

Ha a katolikus tanítás igaz, akkor nem szabad úgy tekintünk rá, mintha azt javítgatni kellene vagy szóban elkerülni. Hiszen ezek a világ problémáinak megoldásai! A probléma nem ott van, amit mondunk, hanem mikor és hogyan mondjuk. A modern ember, akinek nincs Isten-kapcsolata, nem hisz a katolikus egyházban, azt fogja hinni, hogy a katolikus egyház szexualitásról szóló tanítása egy örült vallási teher, amit mások rá akarnak kényszeríteni. Itt tehát arra kell összpontosítanunk, hogy az adott embert Jézus szeretetére segítsük, aztán Jézus egyházának a szeretetére, majd ezután fog a szexualitása Isten tanításának megfelelően változni.

Ez nem azt jelenti, hogy a természeti törvény nem meggyőző, hogy fontos témákról nem vitatkozhatunk vagy nem érvelhetünk. Inkább, abban segít, hogy felismerjük, a tanítások hogyan hatnak olyan szívekre, akik még nem fogadták be Jézust. Itt kell szeretve, hozzáértve evangelizálnunk.

Szerző: Vendégszerző (2020-01-15)

3 / 8 oldal | © Katolikus.ma

2. “Mi lenne, ha” a katolikus vezetők kevesebb politikai állásfoglalást tennének, kevesebb pénzt fordítanának a templomépületekre, turisztikai központokra - de közben több imaalkalom, katekézis, evangelizáció várna a hiveket és az egész társadalmat.

Szólítsuk meg a szegényeket, segítsünk a rászorulókon, közben hirdetve az evangéliumot! Nekünk kell az “élet oázisaivá” válnunk, ahol megbecsülik a bántalmazottakat, a fogyatékos embereket, az abortusz helyett segítséget kérő várandós nőket, a súlyos betegeket és haldoklókat.

A közvélemény többé nem figyel a katolikusokra, de lesi, vajon hitelesek vagyunk-e. Jobban meggyőzi őket egy radikális élet, mint egy álláspont vagy beszéd.

Püspökeinknek és papjainknak ezért élen kell járniuk a hitelességben, amely csak az imádságon keresztüli szoros Isten-kapcsolatból eredhet. Az ő buzdításuk és példájuk nyomán tud az egyház lelkileg megújulni, és fő feladatára, az

Szerző: Vendégszerző (2020-01-15)

4 / 8 oldal | © Katolikus.ma

evangelizációra összpontosítani. Mi lenne, ha a vezetőinket ingyerkonyhákön és imaalkalmakon látnánk gyakrabban? Hiszem, hogy sokaknak ez többet jelentene, mint a templomfelújítások. Hiszem, hogy visszanyerhetjük az erkölcsi hitelességünket és tanúskodhatunk Jézus igazságáról és jóságáról.

3. Mi lenne, ha felhagynánk az áldozatszereppel és a panaszkodással?

Hogyan reagálsz, ha mások gyakran panaszkodnak?

Viszont hogyan reagálsz azokra, akik általában bizakodva néznek előre?

Mi katolikusok túl gyakran a romlott kultúrára panaszkodunk, arra, hogyan szorítanak háttérbe vagy üldöznek minket. Igaz, ezek (és még több is) megtörténnek, ha mindez vajmi kevés ahhoz képest, ami a régi időkben volt vagy más földrészekén éppen történik.

A valódi üldöztetés most éppen Afrikában, a Közel-Keleten, Észak-Kóreában, Kinában történik. Katolikusok kerülnek börtönbe, üldözik és megölik őket.

Szerző: Vendégszerző (2020-01-15)

5 / 8 oldal | © Katolikus.ma

Panaszainkat nekik tartogassuk. Az egyházi vezetők ott mártíromságban halnak meg. Mi azonban élünk. Ha az emberek szívét és lelkét akarjuk megnyerni, az csak úgy történhet, ahogy elődeink esetében is történt. Nem a kormányok, a gazdasági szereplők és a laza erkölcsök miatti panasszal. Inkább a kegyelem spirituális munkája által. Életszentség és evangelizáció által. Nincs más válasz. Arra kell összpontosítanunk, hogy miért létezőnk (Jézus, kegyelem, hit, szolgálat stb.), nem pedig mi ellen. Kell alkalmanként beszélnünk a bűnökről, halálról, moralitásról? Természetesen, hiszen fontos, hogy tisztán lássanak a hívők ezekben a kérdésekben. De nem ezekért létezőnk, nem ezek életünk forrásai.

4. Mi lenne, ha felhagynánk a civakodással és inkább szeretnénk egymást?

Jézus azt mondta: “arról tudják majd meg rólatok, hogy a tanítványaim vagytok, hogy szeretettel vagytok egymás iránt.” (Jn, 13,35) Meglehetősen egyértelmű beszéd ez, ami legyőzi a többit. Mint valaki, akit felbosszant, ha egy neves katolikus valami ostobaságot csinál, megtanultam, ha nyilvánosan rámutatunk az ostobaságra és az egyet nem értésre, ez általában nem segít a helyzeten. A kegyelem spirituális munkája a bűnös figyelmeztetése, de Jézus erre is példát adott: “Ha testvéred megbántott, menj és figyelmeztess négy szemközt. Ha hallgat

Szerző: Vendégszerző (2020-01-15)

6 / 8 oldal | © Katolikus.ma

rád, megnyerted testvéredet. Ha nem hallgat rád, vigyél magaddal egy vagy két másik embert, hogy két vagy három tanú bizonyítsa a dolgot. Ha ezekre sem hallgat, jelentsd az egyháznak. Ha az egyházra sem hallgat, vedd úgy, mintha pogány volna vagy vámos. Bizony mondom nektek, amit megkötök a földön, a mennyben is meg lesz kötve, s amit feloldoztok a földön, a mennyben is fel lesz oldva.” (Mt 18,15-18) Megfigyelhetjük, hogy sosem mondta azt, hogy pattanj fel a Twitterre és terjeszd az egyet nem értésedet. Viszont azt mondta, “testvéred”. Figyelmeztet a kapcsolatra, a szeretetre. A szeretet a másik javát keresi. A szociális média nem segít, amikor valakit szeretettel figyelmeztetni szeretnénk.

5. Mi lenne, ha többé nem feltételeznénk, hogy a résztvevők tanítványok is egyben?

Visszaértünk a kezdő gondolathoz. Mi történne a mi életünkkel? Miben változnánk? A családunkra hogyan hatna? A plébániánkra hogyan hatna?

Szerző: Vendégszerző (2020-01-15)

7 / 8 oldal | © Katolikus.ma

Mi lenne, ha feltételezgetések helyett mély kérdéseket tennénk fel és figyelve hallgatnánk a válaszokat? Mi lenne, ha többé nem feltételeznénk mindenfélét? Ha mélyebben figyelnénk másokra, megértve kik ők, mire van szükségük, hogyan segíthetjük őket közelebb Istenhez? Hogyan is evangelizálhatnánk, ha azt feltételezzük, hogy nincs is rá szükség? Ez egy végzetes hiba lenne, örök következményekkel.

Mi lenne, ha?

Írta Marcel LeJeune | [Catholic Missionary Disciples](https://www.catholicmissionarydisciples.org/)

Szerző: Vendégszerző (2020-01-15)

8 / 8 oldal | © Katolikus.ma